

SALME ETTER TALEN

Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.
Lyset fyller haven, se, en engel kom,
Åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom!

Kor:

Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.

Se, Herren lever! Salig morgenstund!
Mørkets makter bever. Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger: Frelseren er her!
Pris ham, alle tunger, Kristus Herre er!

Kor:

Frykt ikke mere! Evig er han med.
Troens øye ser det: Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære, seier er hans vei,
evig skal han regjere, aldri frykter jeg.

Kor:

POSTLUDIUM

Canon i D

Johann Pachelbel

VED GRAVEN

Min båt er så liten, og havet så stort, Men Jesus har grepet min hånd.
:/:Når Han styrer båten, så går det så bra, På veien til himmelens land.:/:

Takk for at dere er sammen med oss i dag.
Familien



Torvald Arnoldus Salbu Roykiewicz

* 12 - 10 - 2023 † 31 - 12 - 2023

Kvæfjord kirke
onsdag 10. januar 2024



NATHANIELSEN
GRAVFERD

Prest: *May-Britt Lund*
Organist: *Harald Lind-Hanssen*

PRELUDIUM

Kjære lille gutten min

Per Winge

ÅPNINGSSALME

Det skjer et under i verden
hver gang et barn blir til,
over det gryende livet
lyser Guds skapersmil.

Omkved

Ingen på jorden er himlen så nær
/: som barnet han tar i sin favn. :/

Det skjer et under når barnet
møter oss hud mot hud,
øynene speiler Guds himmel,
gir oss et glimt av Gud.

Omkved

Det skjer et under i kirken,
større enn verden vet.
Barnet får del i Guds rike,
svøpt i hans kjærlighet.

Omkved

Det skjer et under i dåpen,
her skapes liv av ord.

Barnet er størst i Guds rike
skjønt det er minst på jord.

Omkved

ETTER MINNEORD OG BLOMSTERHILSENER

Vem kan segla förutan vind

Svensk folkemelodi

SALME FØR TALEN

Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom,
der samles mine tanker som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme, der har min tro sin skatt;
jeg kan deg aldri glemme, velsignet julenatt!

Den mørke stall skal være mitt hjertes frydeslott,
der kan jeg daglig lære å glemme verdens spott.
Der kan med takk jeg finne hvori min ros består,
når Jesu krybber minne meg rett til hjerte går.

Men under uten like, hvor kan jeg vel forstå
at Gud av himmelrike i stallen ligge må!
At himlens fryd og ære, det levende Guds ord,
skal så foraktet være på denne arme jord!

Hvi skulle herresale ei smykket for deg stå?
Du hadde å befale alt hva du pekte på.
Hvi lot du deg ei svøpe i lyset som et bånd,
og jordens konger løpe å kysse på din hånd?

Hvi lot du ei utspenne en himmel til ditt telt
og stjernefakler brenne, å store himmelhelt?
Hvi lot du frem ei lyne en mektig englevakt,
som deg i silkedyne så prektig burde lagt?

En spurv har dog sitt rede og sikre hvilebo,
en svale må ei bede om nattely og ro,
en løve vet sin hule hvor den kan hvile få -
skal da min Gud seg skjule i andres stall og strå?

Akk, kom, jeg opp vil lukke mitt hjerte og mitt sinn
og full av lengsel sukke: Kom, Jesus, dog herinn!
Det er ei fremmed bolig, du har den selv jo kjøpt,
så skal du blive trolig her i mitt hjerte svøpt.

Jeg gjerne palmegrene vil om din krybbe strø,
for deg, for deg alene jeg leve vil og dø.
Kom, la min sjel dog finne sin rette gledes stund,
at du er født herinne i hjertets dype grunn!

